

**REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI PREKRŠAJNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB**

PREKRŠAJNI SUD U ZAGREBU	
NEPOSREDNO POSTOM (OBIČNO PREPORUČENO)	
Primljeno:	01-08-2016 11
primj. 6. pril. list. 2	po. pis. <i>[signature]</i>

Broj: GŽ-2822/16

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Miroslava Malacka, kao predsjednika vijeća, te Ljiljane Percel i Jasne Momirović, kao članica vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Radmile Bolanča Vuković, kao zapisničarke, u prekršajnom postupku protiv I. okrivljenika FACTA VERA d.o.o., kao pravne, te II. okrivljenika Tonija Šegona, kao odgovorne osobe u I. okrivljenoj pravnoj osobi, koje brani Davor Galetović, odvjetnik iz Zagreba, zbog prekršaja iz članka 50. stavka 2. i 3. Zakona o sprječavanju sukoba interesa («Narodne novine», br. 26/11., 12/12., 126/12., 48/13. i 57/15.), rješavajući o žalbi I. okrivljenika FACTA VERA d.o.o. i II. okrivljenika Tonija Šegona, podnesenoj protiv presude Prekršajnog suda u Zagrebu od 24. ožujka 2016. godine, broj: 65.PpG-2515/14, na sjednici vijeća održanoj dana 6. srpnja 2016. godine,

presudio je:

I. Odbija se kao neosnovana žalba I. okrivljenika FACTA VERA d.o.o., kao pravne osobe, i II. okrivljenika Tonija Šegona, kao odgovorne osobe u I. okrivljenoj pravnoj osobi, i potvrđuje pobijana presuda.

II. Na temelju odredbe članka 138. stavka 2. točke 3. podtočke c) Prekršajnog zakona, okrivljenici FACTA VERA d.o.o. i Toni Šegon obvezani su, u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka ove presude, naknaditi paušalni iznos troškova ovog drugostupanjskog prekršajnog postupka u iznosu od 1.500,00 (tisućipetsto) kuna, svaki.

Obrazloženje

Pobijanom presudom I. okrivljenik FACTA VERA d.o.o., kao pravna, i II. okrivljenik Toni Šegon, kao odgovorna osoba u I. okrivljenoj pravnoj osobi, proglašeni su krivima i kažnjeni novčanom kaznom u iznosu od 30.000,00 (tridesettisuća) kuna - pravna, te 3.000,00 (tritisuće) kuna - odgovorna osoba, zbog počinjenja prekršaja iz članka 50. stavka 2. i 3. Zakona o sprječavanju sukoba interesa, činjenično opisanog u izreci.

Istom presudom okrivljenici su obvezani naknaditi troškove prekršajnog postupka u iznosu od 500,00 (petsto) kuna, svaki.

Protiv te presude okrivljenici FACTA VERA d.o.o. i Toni Šegon, podnijeli su žalbu iz svih žalbenih razloga predviđenih odredbama Prekršajnog zakona. Navode da presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama odnosno navedeni razlozi su nejasni, čime je ostvarena apsolutno bitna povreda odredaba prekršajnog postupka iz članka 195. stavka 1. točke 11. Prekršajnog zakona.

Netočan je stav suda u obrazloženju presude u dijelu u kojem tvrdi da je u pravu ovlašteni tužitelj kada u svom odgovoru na pisanu obranu okrivljenika u odnosu na dio obrane u kojem se govori o načinu djelovanja i vremenu u kojem bi djelovalo Povjerenstvo za sprječavanje sukoba interesa, ocjenjujući da okrivljenici nisu bili onemogućeni na bilo koji način da ispune svoju obvezu tj. da navedeno Povjerenstvo obavijeste o sklapanju „ovog ugovora“ sa HBOR-om, tako da je točno da je podnesak branitelja od 8. kolovoza 2015. godine kao i navedeni dio obrane nebitan u ovom postupku da bi se utvrdilo činjenično stanje, a time i odgovornost tuženika. U presudi se prvostupanjski sud ne osvrće na navode i dokaze okrivljenika te u potpunosti poklanja povjerenje tužitelju. Naime, sud ne uzima u obzir i ne obrazlaže činjenicu da u doba kada su okrivljenici trebali postupiti po Zakonu o sprječavanju sukoba interesa nije bila određena osoba koju su isti trebali obavijestiti o namjeri sklapanja posla. Iz samog dopisa predsjednice Povjerenstva a koji je tijekom postupka dostavljen u spis razvidno je da je Zakonom o sprječavanju sukoba interesa bio predviđen izbor članova novog Povjerenstva koje sukladno tom Zakonu djeluje kao stalno, samostalno i neovisno državno tijelo od pet članova, no izbor članova novog Povjerenstva nije proveden u zakonskom roku. Prethodni saziv Povjerenstva koji je izabran sukladno odredbama prethodno važećeg Zakona o sprječavanju sukoba interesa u obnašanju javnih dužnosti („Narodne novine“ broj 163/03., 94/04., 48/05., 141/06., 60/08., 39/09. i 92/10.), a koji je imao 11 članova, od rujna 2011. godine izgubio je kvorum potreban za provođenje pojedinih postupaka iz svoje nadležnosti iz kojeg se razloga Povjerenstvo nije sastajalo. Nadalje, tek 25. siječnja 2013. godine Hrvatski Sabor ponovno izabire Povjerenstvo, tako da tuženik u vremenu od rujna 2011. godine do 25. siječnja 2013. godine nije bio u mogućnosti ispuniti svoju obavezu iz razloga što Povjerenstvo nije postojalo, što prvostupanjski sud u potpunosti ignorira. Nejasan je stav suda da bi tijekom kritičnog vremena bio održan institucionalni kontinuitet Povjerenstva do stupanja na dužnost sadašnjeg potpunog saziva Povjerenstva na način da su bili obavljani svi administrativni i tehnički poslovi, pa tako i zaprimanje svih pismena i davanje svih odgovora za nadležnost Povjerenstva. Navedeno je irelevantno za postupak jer ne mijenja činjenicu da Povjerenstvo nije obnašalo funkcije koje po zakonu mora obnašati. Člankom 28. stavkom 1. Zakona o sprječavanju sukoba interesa određeno je da se radi provedbe istog osniva Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa, stavkom 3. istog člana određeno je da se Povjerenstvo sastoji od predsjednika i četiri člana, dok je člankom 30. određena nadležnost istog i sasvim je nelogično i neutemeljeno smatrati da bi stručne službe mogle obavljati poslove iz nadležnosti i djelokruga rada Povjerenstva jer kad bi tome bilo tako ne bi ni bilo potrebe da se isto osniva i imenuje. U suprotnom bi u pravni sistem bila uvedena pravna nesigurnost u kojem bi za nefunkcioniranje državnih tijela bili sankcionirani građani odnosno pravne osobe koje na navedene okolnosti nemaju nikakvog utjecaja.

Žalitelji predlažu da se iz razloga navedenih u žalbi, žalba prihvati.

Žalba nije osnovana.

Odlučujući o žalbi te ispitujući pobijanu presudu u smislu odredbe članka 202. stavka 1. Prekršajnog zakona („Narodne novine“ broj 107/07., 39/13., 157/13. i 110/15.), uz ocjenu navoda žalbe, Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske je utvrdio da presudom nisu na štetu okrivljenika povrijeđene odredbe materijalnog prekršajnog prava i da u predmetu nije nastupila zastara prekršajnog progona, a na što ovaj Sud pazi po službenoj dužnosti.

Suprotno tvrdnjama žalitelja, prvostupanjski je sud u postupku tijekom kojeg, suprotno žalbenim navodima nije došlo do povrede odredaba prekršajnog postupka, u potpunosti i točno utvrdio činjenično stanje, te je nakon pravilo provedenog dokaznog postupka opravdano zaključio da okrivljenici nisu udovoljili zakonskoj obavezi propisanoj u članku 16. stavku 3. Zakona o sprječavanju sukoba interesa, te ih je pravilno i zakonito proglasio krivima za počinjenje prekršaja za koji je prekršajna sankcija predviđena u članku 50. stavku 2. i 3. istog Zakona. Odluku o krivnji okrivljenika prvostupanjski je sud valjano obrazložio, a koje obrazloženje u potpunosti prihvaća i ovaj Sud, a navodi žalbe okrivljenika, koji se svode na ponavljanje navoda obrane na koji je prvostupanjski sud valjano odgovorio, ne dovode u sumnju zakonitost pobijane odluke.

U vezi navoda žalbe valja istaći da okolnostima koje žalitelji opisuju u žalbi oni nisu bili onemogućeni u ispunjenju svoje obaveze. Na postojanje njihove prekršajne odgovornosti nije od utjecaja činjenica da u vrijeme kada su trebali poslati obavijest Povjerenstvu za sprječavanje sukoba interesa u navedenom Povjerenstvu nije bila određena osoba koja bi tu obavijest trebala zaprimiti jer Zakon o sprječavanju sukoba interesa propisuje obavezu slanja obavijesti Povjerenstvu koje je, kao državno tijelo zadržalo svoj kontinuitet, dakle, postojalo je bez obzira na eventualne promjene u njegovom sastavu, a koje je okolnosti prvostupanjski sud valjano obrazložio u pobijanoj presudi.

Imajući u vidu utvrđeno činjenično stanje i pravnu oznaku djela, ovaj Sud je našao da su novčane kazne izrečene okrivljenicima za navedeno djelo u granicama zakona i da su primjerene težini djela, stupnju njihove odgovornosti i u skladu s ostalim okolnostima odlučnim za odmjeravanje kazne, te iste nisu prestroge. Novčane kazne su izrečene ispod zakonom propisanih minimuma, jer je za prekršaj iz članka 50. stavka 2. i 3. Zakona o sprječavanju sukoba interesa propisana novčana kazna za pravnu osobu u rasponu od 50.000,00 do 500.000,00 kn, a za odgovornu osobu u rasponu od 5.000,00 do 50.000,00 kuna. Ovaj je Sud mišljenja da su prilikom odmjeravanja kazne u dovoljnoj mjeri olakotnim cijenjene u postupku utvrđene olakotne okolnosti, a ničim argumentirani navodi žalbe ne daju osnove za daljnjim ublažavanjem kazni.

Kako je odredbom članka 138. stavka 2. točke 3. podtočke c) Prekršajnog zakona propisano da troškovi prekršajnog postupka obuhvaćaju i paušalni iznos troškova prekršajnog postupka Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske kada je donio odluku kojom je pravomoćno utvrđena prekršajna odgovornost okrivljenika, ako je odlučivao o žalbi okrivljenika, to su na temelju članka 139. stavka 3. i 5. Prekršajnog zakona, žalitelji obvezani na naknadu paušalnog iznosa troška drugostupanjskog prekršajnog postupka, uzimajući u obzir složenost i duljinu postupka.

Iz navedenih razloga, na temelju članka 205. Prekršajnog zakona, valjalo je žalbu okrivljenika odbiti kao neosnovanu i prvostupanjsku presudu potvrditi.

U Zagrebu, 6. srpnja 2016. godine

Zapisničarka

Radmila Bolanča Vuković v.r.

Predsjednik vijeća

Miroslav Malacko v.r.

Presuda se dostavlja Prekršajnom sudu u Zagrebu, u 6 otpravaka: za spis, okrivljenike, branitelja i podnositelja optužnog prijedloga.

Suglasnost ovog otpravka s izvornikom ovjerava
Upraviteljica sudske pisarnice:
Edita Vrkljan

12-10-2016 h